

Prima Pagină > ... > Dreptul Familiei Și Succesiunea > Divorț Și Separare Legală > England and Wales

Divorț și separare legală

Anglia și Țara Galilor

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Care sunt condițiile pentru obținerea divorțului?

Unul dintre soți trebuie să prezinte instanței o solicitare scrisă (numită cerere). Cererile de divorț sunt soluționate de instanța de dreptul familiei și soții trebuie să se adreseze instanței respective pentru a obține o hotărâre de divorț. Solicitantul trebuie să dovedească faptul că respectiva căsătorie s-a destrămat iremediabil și trebuie să furnizeze probe cu privire la unul dintre cele cinci elemente enumerate mai jos.

Nu se poate introduce o cerere de divorț timp de cel puțin un an de la data căsătoriei; în schimb, o cerere de anulare poate fi formulată oricând după căsătorie. Cu toate acestea, se pot folosi elemente de probă din perioada de un an de după data căsătoriei pentru a demonstra că respectiva căsătorie s-a destrămat iremediabil.

Începând cu luna martie 2014, cuplurile de același sex pot să se căsătorească în Anglia și Țara Galilor. Aceleași condiții se aplică divorțului, indiferent dacă soții sunt de același sex sau de sex opus.

Cererea de divorț poate fi depusă online.

Începând cu 2005, cuplurile de același sex din Regatul Unit au avut posibilitatea să își oficializeze relația din punct de vedere juridic prin încheierea unui parteneriat civil. Acest lucru a fost extins la cuplurile de sex opus începând cu data de 31 decembrie 2019. Părțile unui astfel de parteneriat au posibilitatea de a solicita dizolvarea acestuia sau de a solicita o hotărâre de separare atunci când relația lor se destramă. Procesul este similar cu divorțul, separarea legală și anularea căsătoriei, astfel cum este descris mai jos. Cererea de dizolvare a unui parteneriat civil nu se poate face online. Mai multe informații sunt disponibile pe [site-ul web al Guvernului](#).

În cadrul unei căsătorii între persoane de același sex, membrii cuplului sunt soți, dacă este vorba despre doi bărbați, sau soții, dacă este vorba despre două femei.

2 Care sunt motivele de divorț?

Singurul motiv de divorț este deteriorarea iremediabilă a căsătoriei. Pentru a demonstra că respectiva căsătorie s-a deteriorat în mod iremediabil, este necesar să se prezinte probe cu privire la unul sau mai multe „fapte” legate de căsătorie:

- soțul/soția a comis adulter cu o persoană de sex opus și solicitantul consideră că este inacceptabil să trăiască împreună cu acesta/aceasta;
- comportament nerezonabil, ceea ce înseamnă că celălalt soț s-a comportat astfel încât solicitantul nu poate, în mod rezonabil, să continue să locuiască împreună cu acesta;
- abandonul, ceea ce înseamnă că celălalt soț a părăsit solicitantul pentru o perioadă de doi ani anterioară datei introducerii cererii de divorț;
- separarea părților pentru o perioadă de doi ani anterioară datei introducerii cererii de divorț (cu

consimțământul celuilalt soț);

- separare părților pentru o perioadă de cinci ani anterioară datei introducerii cererii de divorț (fără consimțământul celuilalt soț);

Instanța este obligată să verifice, în măsura în care este posibil, faptele invocate de solicitant (reclamant), precum și orice fapte invocate de către celălalt soț (pârât). În cazul în care instanța constată, pe baza dovezilor, că respectiva căsătorie s-a deteriorat iremediabil, judecătorul instanței pentru cauze de dreptul familiei pronunță o hotărâre de divorț.

Adulterul nu poate fi folosit ca dovadă pentru dizolvarea parteneriatului civil.

Dacă instanța este convinsă că respectiva căsătorie s-a deteriorat iremediabil, aceasta pronunță o hotărâre provizorie (*decree nisi*). După o perioadă de șase săptămâni, partea care a solicitat divorțul în instanță poate înainta o cerere pentru a obține o hotărâre de divorț definitivă (*decree absolute*). Cu excepția unor circumstanțe excepționale, nu există niciun termen pentru depunerea unei cereri de pronunțare a unei hotărâri definitive.

Cu toate acestea, în cazul în care cererea de pronunțare a unei hotărâri definitive este depusă la mai mult de 12 luni de la data pronunțării hotărârii provizorii, solicitantul va trebui să prezinte o explicație scrisă în care:

- prezintă motivele întârzierii;
- precizează dacă a locuit cu soțul/soția sa ulterior pronunțării hotărârii provizorii și, în caz afirmativ, în ce perioadă; precum și
- precizează dacă soția, care, pentru cuplurile căsătorite de același sex, poate fi oricare dintre membrele cuplului, a dat naștere sau se presupune că a dat naștere unui copil după pronunțarea hotărârii provizorii și, în caz afirmativ, dacă se susține sau nu că acest copil este sau ar putea fi copilul familiei.

Judecătorul instanței pentru cauze de dreptul familiei poate cere solicitantului să depună o declarație sub jurământ pentru a confirma explicația pe care a oferit-o și poate soluționa cererea prin pronunțarea hotărârii pe care o consideră adecvată.

3 Care sunt efectele juridice ale unui divorț în ceea ce privește:

3.1 relațiile personale dintre soți (de exemplu numele de familie)

Părțile sunt libere să se recăsătorească (sau să încheie un parteneriat civil) în cazul în care doresc să facă acest lucru. Acestea pot opta să își păstreze numele de familie dobândit prin căsătorie sau să revină la numele anterior căsătoriei sau parteneriatului, după cum doresc.

3.2 Împărțirea bunurilor soților

La pronunțarea unei hotărâri de divorț, de separare legală ori de anulare a căsătoriei, sau ulterior, instanța poate dispune transferul de bunuri de la un soț către celălalt sau către un copil al familiei sau către o altă persoană în beneficiul unui copil al familiei.

De asemenea, instanțele au competența de a dispune efectuarea de plăți periodice, de a dispune vânzarea de bunuri, de a pronunța hotărâri în ceea ce privește indemnizațiile de întreținere, de a dispune efectuarea de plăți unice forfetare unice și de a formula alte dispoziții. Acestea au libertatea de a decide ce hotărâri să pronunțe în orice situație specifică și de a aproba cererile formulate într-o cauză în funcție de circumstanțele particulare ale acesteia.

În exercitarea libertății lor de apreciere, instanțele trebuie să aibă în vedere bunăstarea copiilor familiei cu vârsta mai mică de 18 ani, precum și următoarele aspecte:

- venitul, capacitatea de câștig, bunurile și alte resurse financiare pe care fiecare dintre soți le deține sau le poate deține în viitorul apropiat;
- contribuția, atât financiară, cât și de altă natură, adusă de fiecare dintre soți pentru îngrijirea căminului familiei

și a copiilor este, de asemenea, luată în considerare;

- nevoile financiare, obligațiile și responsabilitățile pe care le are sau le poate avea fiecare dintre soți în viitorul apropiat;
- nivelul de trai de care se bucura familia înainte de destrămarea căsătoriei;
- vârsta fiecăreia dintre părți și durata căsătoriei;
- orice handicap fizic sau psihic de care suferă oricare dintre părți;
- contribuțiile pe care le-a adus sau le poate aduce în viitor fiecare parte la bunăstarea familiei;
- comportamentul soților, în cazul în care acesta este de așa natură încât ar fi inechitabil să nu fie luat în considerare atunci când se analizează modul în care ar trebui împărțite bunurile;
- valoarea pentru fiecare dintre soți a oricărui beneficiu pe care partea respectivă nu va mai avea ocazia de a-l obține ca urmare a divorțului sau a anulării căsătoriei.

3.3 copiii minori ai soților

În urma divorțului, ambii părinți vor continua să dețină răspunderea părintească pentru copii rezultați din căsătorie. Fiecare părinte va continua să dețină răspunderea părintească față de eventualii copii rezultați din alte relații pentru care dețineau această răspundere la momentul divorțului. Ambii părinți vor avea în permanență obligația de a întreține copiii minori care au avut calitatea de copii ai familiei.

3.4 obligația de a plăti pensie de întreținere celuilalt soț?

Obligația de a întreține celălalt soț încetează, în majoritatea cazurilor, la finalizarea divorțului (după pronunțarea hotărârii definitive de divorț), cu excepția cazurilor în care există o hotărâre de instituire a obligației de întreținere a soțului/soției în cadrul procedurii de divorț. În plus, orice obligație care rezultă dintr-o hotărâre judecătorească existentă (de exemplu, în materie de întreținere a soțului/soției) va rămâne activă și este posibil ca o hotărâre judecătorească existentă să fie modificată la o dată ulterioară în cazul în care survin schimbări semnificative în ceea ce privește motivele pe care se întemeiază hotărârea judecătorească inițială.

4 Ce înseamnă, în termeni practici, termenul legal de „separare legală”?

În Anglia și Țara Galilor, „separarea legală” este cunoscută sub numele de „separare judiciară” - *Judicial Separation*. În cazul în care instanța pronunță o astfel de hotărâre, nu vor mai exista așteptări ca soțul/soția care a solicitat pronunțarea hotărârii să continue să locuiască împreună cu soțul/soția sa. Cu toate acestea, soțul/soția în cauză nu va putea să se recăsătorească. În mod concret, separarea judiciară reprezintă o opțiune pentru soții a căror căsătorie s-a destrămat, dar care nu doresc să se recăsătorească. Persoana care solicită separarea judiciară nu este obligată să demonstreze că respectiva căsătorie s-a deteriorat în mod iremediabil. Se poate solicita pronunțarea unei hotărâri de divorț după ce s-a pronunțat o hotărâre de separare judiciară.

Partenerii civili pot solicita o hotărâre de separare, care are exact același efect.

5 Care sunt condițiile pentru separarea legală?

Solicitantul trebuie să prezinte probe cu privire la unul sau mai multe dintre faptele necesare pentru a demonstra destrămarea căsătoriei și, spre deosebire de cei care solicită divorțul, nu trebuie să aștepte un an începând de la data căsătoriei.

6 Care sunt efectele juridice ale separării legale?

În cazul în care o parte implicată într-o separare judiciară decedează fără să fi întocmit un testament, bunurile sale sunt împărțite în conformitate cu normele succesiunii ab intestat și o hotărâre judecătorească de separare judiciară are aceleași efecte ca un divorț. Prin urmare, niciunul dintre soți nu are ulterior dreptul la bunurile părții fără testament. În cazul în care o parte implicată într-o separare judiciară decedează și a întocmit anterior un

testament, separarea judiciară nu are niciun efect asupra dreptului la moștenire în temeiul respectivului testament în cazul în care, de exemplu, partea separată judiciar supraviețuitoare este desemnată ca beneficiar în testamentul defunctului.

Aceleași dispoziții privind împărțirea bunurilor la divorț sunt disponibile, de asemenea, pentru o instanță în ceea ce privește separarea judiciară.

7 Ce înseamnă, în practică, termenul „anularea căsătoriei”?

Există două forme de anulare a căsătoriei. Căsătoria poate fi declarată „nulă”, ceea ce înseamnă că respectiva căsătorie nu a fost niciodată valabilă și nu a existat niciodată. În circumstanțe diferite, căsătoria este anulabilă, ceea ce înseamnă că unul dintre soți poate solicita declararea căsătoriei respective ca fiind nevalidă. Este posibil ca o astfel de căsătorie să continue în cazul în care niciunul dintre soți nu are nimic împotriva.

8 Care sunt condițiile pentru anularea căsătoriei?

O căsătorie este nulă în cazul în care:

- nu îndeplinește condițiile prevăzute în Legile privind căsătoria din 1949 până în 1986 prin faptul că:
 - o părțile au legături de rudenie prea apropiate;
 - o oricare dintre părți are vârsta mai mică de șaisprezece ani;
 - o formalitățile corespunzătoare pentru căsătorie nu au fost finalizate.
- în momentul căsătoriei, una dintre părți era deja căsătorită în mod legal sau făcea parte dintr-un parteneriat civil;
- în cazul unei căsătorii poligame încheiate în afara teritoriului Angliei și al Țării Galilor, dacă unul dintre soți își avea domiciliul în Anglia și Țara Galilor la momentul căsătoriei.

O căsătorie poate fi anulată în următoarele circumstanțe:

- respectiva căsătorie nu a fost consumată din cauza incapacității unuia dintre soți de a o consuma; acest lucru este valabil numai pentru căsătoriile între persoane de sex diferit;
- căsătoria nu a fost consumată din cauza refuzului intenționat al pârâtului de a o consuma; acest lucru este valabil numai pentru căsătoriile între persoane de sex diferit;
- unul dintre soți nu a consimțit la căsătorie în mod corespunzător, întrucât a fost supus unor presiuni și a fost constrâns să accepte; avea informații greșite în ceea ce privește efectele juridice ale căsătoriei sau se afla în incapacitatea mentală de a înțelege efectele deciziei de a se căsători;
- la momentul căsătoriei, unul dintre soți suferea de o boală psihică de o asemenea natură încât acesta nu era apt pentru căsătorie sau de o boală cu transmitere sexuală cunoscută, iar reclamantul nu a avut cunoștință de acest fapt la momentul respectiv;
- la data căsătoriei, pârâta era însărcinată cu copilul unei alte persoane decât reclamantul, iar acesta nu avea cunoștință de acest fapt la momentul respectiv;
- una dintre părți a primit un certificat intermediar de recunoaștere a genului după data căsătoriei;
- pârâtul este o persoană al cărei gen, la momentul încheierii căsătoriei, constituia un gen dobândit, în temeiul Legii privind recunoașterea genului din 2004, iar reclamantul nu a avut cunoștință de acest fapt la momentul respectiv.

9 Care sunt efectele juridice ale anulării căsătoriei?

În cazul în care o căsătorie este nulă și neavenită, aceasta este cu totul lipsită de valabilitate și este tratată ca și cum nu ar fi existat niciodată. Acest lucru nu afectează statutul eventualilor copii.

În cazul în care o căsătorie este susceptibilă de a fi anulată, aceasta este considerată ca fiind lipsită de valabilitate de la data la care hotărârea judecătorească de anulare a căsătoriei devine definitivă. Căsătoria este tratată ca fiind existentă până în acel moment.

În ceea ce privește căsătoriile nule și căsătoriile susceptibile de a fi anulate, instanța poate formula dispoziții pentru împărțirea bunurilor în același mod precum în cazul unui divorț.

10 Există mijloace alternative extrajudiciare pentru rezolvarea chestiunilor legate de divorț, fără recurgerea la instanță?

Guvernul încurajează utilizarea medierii familiale pentru soluționarea litigiilor în cazurile adecvate. Medierea poate fi adecvată pentru litigiile legate de copii și, de asemenea, pentru litigiile referitoare la bunuri și la resursele financiare. În unele zone, angajații din cadrul Serviciului judiciar de consultanță și de sprijin pentru copii și familie [CAFCASS \(Anglia\)](#) sau din cadrul [CAFCASS Cymru \(Țara Galilor\)](#) oferă ajutor pentru soluționarea litigiilor privind copiii în instanță. Instanța poate amâna o cauză atunci când se încearcă soluționarea litigiului în acest mod.

11 Cui ar trebui să adresez cererea mea (petiția mea) de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei? Ce formalități trebuie respectate și ce acte ar trebui să atașez la cererea mea?

Cererea poate fi depusă la orice sediu al instanței pentru cauze de familie și trebuie să indice dacă se cere divorțul, separarea judiciară sau anularea căsătoriei. Datele instanței și formularele necesare sunt disponibile pe site-urile web: [Ministerul Justiției](#), [Găsirea unei instanțe judecătorești](#) și pe pagina [Cum divoțez](#).

La depunerea unei cereri se plătește de regulă o taxă, însă există derogări pentru persoanele care beneficiază de indemnizații de stat sau care pot să demonstreze că plata taxei le-ar cauza dificultăți nejustificate. Mai multe detalii privind taxele judiciare pot fi găsite [aici](#).

Reclamantul trebuie să completeze [formularul de cerere \(D8\)](#) și să depună:

- 3 exemplare ale formularului de cerere;
- un exemplar suplimentar pentru orice persoană identificată implicată în adulter;
- un certificat de căsătorie (nu o fotocopie) însoțit de o traducere autorizată, dacă este cazul;
- un [formular de scutire de la plata taxei](#).

12 Pot obține asistență judiciară în vederea acoperirii cheltuielilor de judecată?

Asistența juridică gratuită nu este disponibilă, de regulă, pentru divorț sau litigiile referitoare la copii și litigiile legate de bunuri, cu excepția cazului în care există violență domestică. Se va efectua, de asemenea, o analiză a fondului cauzei și a situației financiare a solicitantului. Mai multe informații sunt disponibile pe [site-ul web al Guvernului](#).

13 Este posibil să atac o hotărâre de divorț/separare legală/anulare a

căsătoriei?

În cazul în care s-a pronunțat o hotărâre provizorie, este posibil ca unul dintre soți să se adreseze instanței pentru a demonstra motivul pentru care hotărârea în cauză nu ar trebui să fie transformată în hotărâre definitivă. Instanța poate respinge cererea, poate pronunța hotărârea definitivă, poate dispune efectuarea unei anchete suplimentare sau poate soluționa cauza într-un alt mod, pe care îl consideră cel mai potrivit.

După pronunțarea hotărârii definitive, în afara unor situații excepționale, nu se mai poate introduce nicio cale de atac.

Nu se poate ataca o hotărâre de separare judiciară, dar aceasta poate să nu fie luată în considerare în cazul în care ambele părți convin astfel.

14 Ce ar trebui să fac pentru ca o hotărâre de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei emisă de o instanță în alt stat membru să fie recunoscută în acest stat membru?

Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Uniunii Europene prevede că o hotărâre judecătorească de divorț, de separare legală (separare judiciară) sau de anulare a căsătoriei pronunțată într-un stat membru poate fi recunoscută în alte state membre. Documentele necesare se pot obține de la instanța care a pronunțat hotărârea și se depun la High Court.

Regulamentul menționat nu aduce atingere aspectelor referitoare la culpă, efectele patrimoniale ale căsătoriei, întreținere sau orice alte aspecte conexe. Trebuie să existe o legătură reală între persoana interesată și statul membru care își exercită competența.

Recunoașterea poate fi refuzată în cazul în care hotărârea este contrară ordinii publice, în cazul în care hotărârea este pronunțată în lipsă, în cazul în care pârâtului nu i-au fost notificate sau comunicate în timp util documentele relevante, în cazul în care hotărârea este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată în cadrul unor proceduri între aceleași părți în Anglia și Țara Galilor, sau în cazul în care aceasta este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată anterior într-un alt stat, cu condiția ca hotărârea anterioară să poată fi recunoscută în Anglia și Țara Galilor.

Orice parte interesată poate solicita pronunțarea unei hotărâri de recunoaștere sau de refuz al recunoașterii hotărârii. High Court poate suspenda procedura în cazul în care a fost introdusă o cale de atac împotriva hotărârii a cărei recunoaștere este solicitată.

Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al UE va continua să se aplice până la 31 decembrie 2020.

În cazul în care hotărârea nu poate fi recunoscută în temeiul regulamentului sus-citat, dispozițiile privind recunoașterea divorțurilor obținute în străinătate sunt cuprinse în Legea privind dreptul familiei din 1986. Articolul 46 din legea menționată prevede:

• Valabilitatea unui divorț, a unei anulări sau a unei separări legale obținute prin intermediul procedurii este recunoscută în cazul în care:

o divorțul, anularea căsătoriei sau separarea legală produc efecte în conformitate cu legislația țării în care au fost obținute; precum și

o la data relevantă (mai precis, la data la care a început procedura de divorț), oricare dintre părțile la căsătorie

- avea domiciliul stabil în țara în care a fost obținut divorțul, separarea de drept sau anularea căsătoriei; sau
- a avut domiciliul în acea țară; sau
- era cetățean al țării respective.

• Se recunoaște valabilitatea unui divorț, a unei anulări a căsătoriei sau a unei separări judiciare obținute în străinătate prin alte mijloace decât prin intermediul unei proceduri în cazul în care -

o divorțul, anularea căsătoriei sau separarea legală produc efecte în conformitate cu legislația țării în care au fost obținute;

o la data relevantă (și anume, data la care a fost obținut divorțul) -

- fiecare parte la căsătorie avea domiciliul în țara respectivă; sau
 - oricare dintre părțile la căsătorie avea domiciliul în țara respectivă, iar cealaltă parte era domiciliată într-o țară a cărei legislație permite recunoașterea divorțului, a anulării căsătoriei sau a separării legale ca fiind valide; precum și
- niciuna dintre părțile la căsătorie nu avea domiciliul stabil în Regatul Unit pe toată perioada de un an care precede imediat data respectivă.

Orice persoană se poate adresa instanței pentru a solicita ca o hotărâre de divorț, de separare legală sau de anulare a căsătoriei obținută în afara teritoriului Angliei și Țării Galilor să fie recunoscută în Anglia și Țara Galilor. Instanța poate soluționa cererea numai în cazul în care solicitantul

- avea domiciliul în Anglia și Țara Galilor la data la care a început procedura; sau
- a avut domiciliul fix în Anglia și Țara Galilor pe o perioadă de un an care se încheie la data respectivă.

15 Cărei instanțe ar trebui să mă adresez pentru a ataca recunoașterea unei hotărâri de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei emisă de o instanță într-un alt stat membru? Ce procedură se aplică în aceste cazuri?

Sub rezerva condițiilor descrise mai sus, orice persoană se poate adresa instanței pentru cauze de familie pentru a solicita ca o hotărâre de divorț, de anulare a căsătoriei sau de separare legală să nu fie recunoscută în Anglia și în Țara Galilor.

Cererile de recunoaștere în conformitate cu regulamentul UE se depun la High Court. Solicitantul trebuie să informeze pârâtul cu privire la cererea introdusă și să îi ofere acestuia posibilitatea de a formula o opoziție la recunoașterea hotărârii prin comunicarea documentelor, cu excepția cazurilor în care instanța decide că pârâtul a acceptat hotărârea în mod neechivoc.

Regulamentul prevede că orice parte interesată poate solicita pronunțarea unei hotărâri de recunoaștere sau de refuz al recunoașterii hotărârii. High Court poate suspenda acțiunea în cazul în care a fost introdusă o cale de atac împotriva hotărârii a cărei recunoaștere este solicitată în statul membru în care s-a pronunțat hotărârea judecătorească.

În consecință, regulamentul UE va continua să se aplice până la 31 decembrie 2020.

16 Care este legislația în materie de divorț pe care instanța o aplică într-o acțiune de divorț între soți care nu locuiesc în acest stat membru sau care sunt de naționalități diferite?

Instanțele din Anglia și Țara Galilor aplică întotdeauna legislația din Anglia și Țara Galilor în cauzele pe care le soluționează. Instanțele au competența de a soluționa divorțul, inclusiv în cazul în care căsătoria a avut loc în străinătate, atunci când oricare dintre părțile la căsătorie:

- avea domiciliul în Anglia și Țara Galilor la data la care a început procedura; sau
- a avut domiciliul fix în Anglia și Țara Galilor pe o perioadă de un an care se încheie la data respectivă.

Linkuri utile

[Divorțul, separarea și deteriorarea relației](#)

[Asistență juridică gratuită](#)

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

Ultima actualizare: 02/06/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.